***

Клен ти мій безлистий, клен обледенілий,
Що стоїш зігнувшись в заметілі білій?

Може, щось побачив досі невідоме?
Й ніби погуляти вийшов ти із дому.

І, мов сторож п'яний, став біля дороги,
У снігу втопився, приморозив ногу.

Ах, щокрок і в мене також спотикання,
Не дійду додому з дружнього гуляння.

Там сосну побачив, там вербу примітив
І співав їм пісню під пургу про літо.

Сам собі здавався я таким же кленом,
Тільки не безлистим, а щосил зеленим.

Й одурівши сп'яну, я під хуртовину
Обіймав берізку, як чужу дружину.

***

Сергій Єсенін
Клене мій безлистий, клене скрижанілий...

Перекладач: В.Юхимович
Джерело: З книги: Чорна О.В. Зарубіжна література: Хрестоматія. 8 клас. — Харків: Торсінг, 2003.

Клене мій безлистий, клене скрижанілий,
Чом ти похилився в заметілі білій?
Може, що угледів? Щось почув здаля ти?
За село неначе вийшов погуляти.
І, як сторож п'яний, вибрів на дорогу
Та й загруз в заметі, приморозив ногу.
Ой і сам хилюсь я нині не з утоми, —
З дружньої гулянки не дійду додому.
Там вербу помітив, там зустрів ялину,
Наспівав про літо їм під хуртовину.
Сам собі здавався я таким же кленом,
Тільки не безлистим, а, як рунь, зеленим.
І, сп'янівши зовсім, я під хуртовину
Обіймав берізку, як чужу дружину.